

høj Grad vil glæde den højtærede Finansminister. Jeg ser ham desværre ikke i Øjeblikket, men han faar jo nok denne Nyhed at vide. Det er ikke noget stort Omraade, der er Tale om, og for visse Folks Vedkommende vil min Tanke vel endogsaa blive modtaget med nogen Uvillie. Men naar man er en Tilhænger af Frihed, Lighed og Broderskab, som jeg er det, maa man mene, at der skal være nogen Ensartethed i Beskatningsspørgsmaal. Naar danske Kunstnere kommer f. Eks. til Sverige, maa de betale en 10 pCt.s Afgift af deres Honorar, medens fremmede Kunstnere, der kommer hertil, er fri for en saadan Afgift. De danske Kunstnere føler sig naturligvis lidt brøstholdne derved, idet man engagerer fremmede Kunstnere og benytter sig af deres afgiftsfri Optraeden i Stedet for at bruge dansk Medhjælp, skønt der findes et meget betydeligt Antal danske Kunstnere og Artister, der i Øjeblikket, ligesom mange andre af vore Medborgere desværre, savner Virksomhed. Der er her Tale om et Lighedskrav, og det skulde vel være muligt at faa det opfyldt, da det ikke vil skade Statens finansielle Forhold, men tværtimod bidrage til at bedre dem — om end kun meget lidt.

Jeg vil dernæst rette en Henvendelse til den højtærede Indenrigsminister, idet jeg dog maa sige, at den er foranlediget ved den højtærede Justitsminister. Sidstnævnte Minister skal, saa vidt jeg forstaar det, være en Ven af søde Sager. Han har en Aftenstund i en Konfekturforretning prøvet paa at skaffe sig nogle af disse søde Sager med hjem til eget eller Familiens Forbrug, men den lille Ekspeditrice sagde: Nej, Deres Excellence, den skal De ikke faa mig til at gaa paa. Den paagældende Forretning hørte nemlig til dem, der skal lukke tidligt om Aftenen, hvorimod Kagebagere og Konditorer har Lov til at sælge Konfektur efter den Tid. Nu mener de paagældende Konfekturforretninger, at der kunde være Anledning til at gøre Loven ens for alle, der overhovedet sælger saadan Konfektur. Jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister at gøre sin Kollega Justitsministeren den Indrømmelse, at denne, hvor han end maatte færdes, naar han søger en saadan Forretning, der sælger søde Sager ogsaa efter Kl. 6, kan være i Stand til at finde den.

Jeg kommer saa til den højtærede Undervisningsminister. For nogen Tid siden fandtes derovre i Jylland en 3 000-

aarig gammel Dame, der nu skal anbringes paa Nationalmuseet. Jeg antager, at den ærede Dame vil rødme af Skam ved Tanken om de Forhold, man byder hende at skulle optræde under. Nationalmuseet er nemlig i visse Henseender et Pulterkammer, det gik dog an til en vis Grad, da det er en Brist, som maaske inden ret længe kunde rettes. Men værre er det, hvad alle, der har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, ved, at Nationalmuseets Bygning er i højeste Grad brandfarlig. Allerede ved Begyndelsen af den Periode, hvori jeg har været Rigsdagsmand, i 90-erne, fremsatte den daværende Kultusminister, Biskop Sthyr, et Lovforslag om en Ordning af disse Forhold, men det blev ikke til noget. Siden da er der gaaet lang Tid, og man maa takke Skæbnen for, at den har været saa mild og gunstig ikke at sætte en Gnist til denne gamle, tørre Kasse. Noget lignende gælder Folkemuseet i Panoptikonbygningen, for Resten i endnu højere Grad, fordi det befinder sig ovenover et Biografteater; man maa være Skæbnen endnu mere taknemmelig, fordi der ikke der er sket en Ulykke. Jeg vil henlede ærede Medlemmers, og navnlig den højtærede Regerings, Opmærksomhed paa, at det Tab, det danske Samfund vilde lide, hvis der opstod Brand og disse Værdier tilintetgjordes, er af en saa uhyre Rækkevidde, at man overhovedet ikke kan tænke sig nogen som helst Erstatning derfor. Penge kunde ikke opveje Tabet. Der er her Kulturværdier, som er uerstattelige, og det er med god Grund, at en saa fremragende Videnskabsmand som Svenskeren Oscar Montelius, der for nogle Dage siden pludselig afgik ved Døden, men som har været her for kort Tid siden, kunde udtale, at vi ikke skøttede om de Værdier, vi havde, og at en fremmed forstod, hvor frygteligt det egentlig var for os, om saadanne Værdier gik tabt, ja, han selv vilde, skønt fremmed, finde, at den naturlige Ærbødighed, man maa nære for Landets Kulturskatte, krævede Ofre. Jeg vil i denne Forbindelse tillade mig at spørge den højtærede Undervisningsminister, hvorledes det gaar med Planen om Kastelsparken. Der har været nedsat en Kommission, der har afgivet Betænkning, og der foreligger en i Enkeltheder fuldt udarbejdet Plan, i Kraft af hvilken man vilde være i Stand til at gennemføre en Nyordning for Nationalmuseets og Folkemuseets Vedkommende. Hvad er det for hemmelige Kræfter, der lægger sig i